

store Prisfald, 101,68 Mill. Kr. Jeg tror, man tør sige, at Tallene tale! — Hermed skal ogsaa jeg tillade mig at give Loven min bedste anbefaling i Overbevisning om, at rette vedkommende, her Landboforeningerne, med deres 60,000 Medlemmer i alt væsentligt ville være fornøjede med de foreslaaede Bestemmelser.

J. Jensen (Aalborg Amts 1ste Valgekreds): De to ærede Medlemmer, som have haft Ordet, have jo været Medlemmer af den Kommission, som har forberedt Lovforslaget. Da jeg saa, at de vare først indtegnede, spurgte jeg mig selv, om det nu var, fordi de havde en vis Ængstelse for, at det, som de havde været med til at lave, ikke var saa godt, at det kunde tale for sig selv, og at de da fandt det nødvendigt yderligere at fremhæve de gode Sider, der kunde være ved Lovforslaget, eller om det var af lutter Begejstring for det udmærkede Arbejde, de havde præsteret sammen med de øvrige Kommissionsmedlemmer. Jeg har det Indtryk, ikke mindst af den sidste ærede Talers Foredrag, at det virkelig var Begejstring over det store Arbejde, de havde præsteret i Kommissionen, der gjorde, at han — og saaledes vistnok ogsaa den første ærede Taler — følte sig foranlediget til at tale og paa den Maade give den Begejstring Luft, de følte over dette store Arbejde. Det faar nu være hermed, som det er, men de to ærede Medlemmer, der have været Medlemmer af Kommissionen og ere meget begejstrede over Lovforslaget, maa finde sig i, at det fra min Side — og sikkert ogsaa fra andre Medlemmers Side — bliver underkastet nogen Kritik, selv om det — det skal straks blive indrømmet fra min Side — er mange gode og til Dels ny Tanker i Kommissionens Lovforslag og i Kommissionens Arbejde og Fremstilling.

Det er jo saaledes, at naar vi beskæftige os med et Lovforslag som dette — det er jo for Resten noget, der gør sig gældende ogsaa over for en hel Del andre Lovforslag, men naturligvis navnlig her — er man nødt til omtrent udelukkende at bygge paa det bestaaende, man er nødt til saa godt som helt at holde sig til de Former, som i det specielle Tilfælde Husdyravl og Husdyrbrug selv have skabt. Man kan ikke saadan uden videre gaa hen og lave noget helt nyt og sige, det er meget bedre end det, vi have lavet til Dato, og for saa vidt vil det jo altid vise sig, at et Lovforslag som dette er i sin Rod meget konservativt. Det er endvidere ret selvføl-

geligt og noget, der hænger sammen med Ordningen af hele denne Sag, at et Lovforslag som dette i meget bliver et Stykke Finanslov, at det i meget bliver en Lov, som omhandler Bevillinger til et bestemt Formaalets Fremme, en Lov, som egentlig kun gaar ud paa at sige: Til de og de Foranstaltninger, som nu en Gang have slaaget Rod i Befolkningen, bevilges herved saa og saa mange Tusind Kroner. Men naar det er saaledes, synes jeg, man maa være klar over, at det Spørgsmaal, som vi skulle beskæftige os med, naar vi have en Revision af Husdyrloven under Overvejelse, egentlig nærmest bliver det, om der, efterhaanden som Udviklingen er gaaet frem, har dannet sig ny Former for Husdyravl og Husdyrbrug, der kunde fortjene at faa Statens Støtte i højere Grad, end det nu er Tilfældet, for derpaa endnu bedre og endnu raskere at kunne udvikle sig, eller om der maaske efterhaanden er fremkommet Former for Udviklingen af Husdyravlen og Husdyrbruget, som maaske ere uheldige eller mindre heldige, og som ikke fortjene den Støtte, de maaske nu faa gennem den bestaaende Husdyrlov.

Naar jeg da ud fra disse Betragtninger vil give mit Bidrag med til Løsningen af Spørgsmaalet om en Revision af Husdyrloven, maa jeg søge at gøre mig klart, hvad der har været Princippet i den tidligere Husdyrlovgivning, og naar jeg da er gaaet tilbage til den første Husdyrlov, vi have, Loven af 1852, og har set paa de øvrige Love om dette Spørgsmaal, enten Tillæg til eller Forandringer i Husdyrloven eller helt ny Husdyrlove, som vi have faaet fra den Tid indtil 1887, da vi fik den nu gældende større Husdyrlov, har jeg sagt til mig selv, at det, som er Grundlaget for Princippet i hele denne Lovgivning, er det, jeg maaske maa kalde Præmieringssystemet. Det er det, man er begyndt med i 1852, og det er det, man har udviklet efterhaanden med større og større Tilskud og ved mere eller mindre udviklede Regler for, under hvilke Former Præmieringen maa bruges. Hvis det nu er saa, vil jeg have Lov til straks at gøre opmærksom paa, at hele Præmieringssystemet egentlig kun har sin Berettigelse deri, at det animerer Enkeltmand i hans Bestræbelser for at fremskaffe gode Avlsdyr, gode Husdyr, og at der ved Siden af disse Bestræbelser i de senere Aar er gaaet andre Bestræbelser, som jeg maaske maa kalde Foreningsbestræbelser, og som ere gaaede ud paa at udnytte Husdyrbruget paa en endnu fyldigere Maade gennem Sammenslutninger.